

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 3Csp/118/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124406009
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2025:6124406009.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Monikou Bellovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., IČO 47 234 679, so sídlom 1.mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Malcho, s.r.o., IČO 55 962 165, so sídlom 034 92 Stankovany 549, o zaplatenie 7.051,79 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Banská Bystrica bola doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 7.051,79 EUR s prísl. z titulu nesplateného úveru a náhrady trov konania.

2. Súd žalobe vyhovel a vo veci rozhodol platobným rozkazom. Nakoľko žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, Okresný súd Banská Bystrica vec postúpil na ďalšie konanie tunajšiemu súdu.

3. Žalobca, žalovaný a ich právny zástupcovia sa pojednávania nezúčastnili, svoju neúčast' ospravedlnili.

4. Súd vykonal dokazovanie žalobou, písomnými podaniami žalobcu a žalovaného, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver zo dňa 21.12.2021, správou o bonite žalovaného, výzvami na zaplatenie dlžnej sumy ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

Žalovaný ako dlžník, uzatvoril so žalobcom ako veriteľom, dňa 21.12.2021 zmluvu o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej výške 7.000,- EUR, pri ročnej úrokovej sadzbe 19,90% a RPMN 21,82%. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v mesačných splátkach minimálne vo výške 2,09% z výšky úverového rámca, t.j. minimálne splátkach vo výške 146,30 EUR mesačne. Žalovaný si svoju povinnosť neplnil riadne a včas a preto ho žalobca dňa 22.07.2024 vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 438,90 EUR s upozornením, že ak dlžnú sumu nezaplatí v lehote 15 dní, žalobca bude požadovať jednorazové vrátenie celého úveru. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil, a preto žalobca dňa 22.08.2024 vyzval žalovaného na splatenie celého úveru čerpaného na základe uzavretej zmluvy v celkovej sume 7.772,46 EUR najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil a preto si žalobca uplatnil svoj nárok na súde. Pred podaním žaloby žalobca listom zo dňa 18.09.2024 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na podanie žaloby. Žalovaný prostredníctvom úverovej karty čerpal úver vo výške 7.664,97 EUR a žalobcovi

uhradil sumu 4.196,30 EUR. Žalovaná suma pozostáva z istiny v sume 6.999,71 EUR, úroku v sume 599,08 EUR, úroku za hotovostné transakcie v sume 53,43 EUR, úroku za poisťné v sume 2,16 EUR a poisťenie CPI v sume 52,08 EUR.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení konštatoval, že pred poskytnutím úveru zisťoval bonitu žalovaného, čo preukazujú aj listinné dôkazy „Interný dokument o skúmaní bonity s uvedením výšky príjmu, rodinného stavu a podmienok bývania žalovaného“ a „Úverová správa z registrov dlžníkov NRKI pre účely posudzovania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver.“, ktoré boli pripojené k žalobe. Žalobca si za účelom overenia bonity žalovaného a zistenia jeho finančnej situácie na základe lustrácie v registri NRKI zo dňa 21.12.2021 overoval, či je žalovaný vedený v tomto registri a s akými záznamami. Z tejto lustrácie vyplýva, že žalovaný v čase podania žiadosti o úver mal ďalšie 4 existujúce úvery s výškou mesačných splátok 766,-EUR, ktoré riadne splácal. Žalobca pri posudzovaní bonity žalovaného riadne zohľadnil výšku mesačných splátok na výdavkovej strane žalovaného. V danom prípade žalobca preveroval výšku príjmu žalovaného výpismi z jeho bankového účtu za 3 mesiace predchádzajúce schváleniu spotrebiteľského úveru, z ktorých mal overený príjem žalovaného zo zamestnaneckého pomeru v hodnote 2.040, EUR. K námietke žalovaného, že zmluva neobsahuje požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca ju považoval za neodôvodnenú a nekonkrétnu. Žalovaný totiž nevysvetľuje, ktorá konkrétna náležitosť v zmluve chýba. Žalobca preto považoval tieto plošné tvrdenia za nedostatočné a trval na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti, ktoré sú vyžadované príslušnou právnou úpravou. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa RPMN, žalobca uviedol, že predpoklady pre výpočet RPMN sú na strane č. 2 úverovej zmluvy. Predpoklady použité pre výpočet boli: čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Tvrdenia žalovaného o neplatnom zosplatnení úveru považoval žalobca za nepravdivé. Súdu predložil listiny „Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024“, daná na poštovú prepravu dňa 24.07.2024 pod podacím číslom RG274822004SK, doručená dňa 26.07.2024 a „Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 22.08.2024, daná na poštovú prepravu dňa 23.08.2024 pod podacím číslom RG274999783SK, doručená dňa 27.08.2024“. Z listiny s názvom „Výpis čerpania splátok a úhrad“ vyplýva, že k okamihu zosplatnenia bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace s úhradou v poradí 28. splátky, ktorá bola splatná dňa 20.05.2024, tak ako to predpokladá ustanovenie §53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Z. z. (ďalej len ako „Občiansky zákonník“). V súlade s týmto ustanovením bol žalovaný riadne upozornený na možnosť zosplatnenia úveru, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho realizovaním, výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024. Žalobca si tak splnil všetky povinnosti predpokladané §53 ods. 9 v spojení s §565 Občianskeho zákonníka a trval na tom, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade so zákonom. V reakcii na tvrdenia žalovaného, žalobca poukázal na skutočnosť, že zákon o spotrebiteľských úveroch ani Občiansky zákonník nevyžaduje v žiadnom zo svojich ustanovení (ani v §53 ani §565 Občianskeho zákonníka), aby dohoda o predčasnej splatnosti bola priamo v zmluve. Úverové podmienky, v ktorých sa toto oprávnenie žalobcu nachádza, sú podľa názoru žalobcu platne inkorporované do zmluvy. Žalovaný v zmluve svojím osobitným podpisom potvrdil, že sa s týmito podmienkami oboznámil, prevzal ich na vedomie a uznal ich za neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalobca svoje oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru realizoval v súlade s § 2 písm. a) Hlavy 7. úverových podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaným namietané zmluvné zakotvenie (vyhlásenie o prevzatí úverových podmienok a potvrdenie že s úverovými podmienkami je oboznámený) sú výrazom zmluvnej autonómie strán. S takýmito zmluvnými dojednaniami súhlasili obe zmluvné strany a tieto nie sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ak sa žalovaný vedomie z vlastnej vôle neoboznámil so zmluvnými podmienkami, ktoré sú mu k dispozícii, koná ľahkovážne a nezodpovedne a takémuto konaniu nad rámec zákona nemožno poskytnúť ochranu len preto, že sporová strana má postavenie spotrebiteľa. Ďalej žalobca uviedol, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva povinnosť veriteľa označiť vo výzve o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Výzva na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá upozorňuje na omeškanie splátky úveru, je právnym úkonom, ktorý je dostatočne určitý aj bez potreby špecifikácie konkrétnej splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní. Predpokladom určitosti právneho úkonu je označenie jeho predmetu takým spôsobom, aby ho bolo možné nezameniteľne rozpoznať od iných predmetov. Výzva na zaplatenie dlžnej sumy a výzva k splateniu celého úveru obsahovali všetky zákonom požadované náležitosti. Je zrejmé, že išlo o podania zo strany žalobcu, keďže obidve výzvy obsahovali odtlačok pečiatky s informačnými údajmi žalobcu, adresované žalovanému, ktorý v nich bol označený uvedením mena a

adresy. Predmetné výzvy takisto obsahovali číslo úverovej zmluvy a výpočet dlžnej sumy. Žalovaný si ich tak nemohol zameniť za iné úkony a nemohla vzniknúť žiadna nejasnosť ohľadom ich obsahu a účelu. Preskúvanie určitosti prejavu vôle je potrebné posudzovať s princípom prednosti platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou a len v prípade, ak zmysel prejavu vôle nebol určiteľný ani jeho výkladom je možné označiť taký právny úkon za neplatný. Ak žalobca vo výzve na zaplatenie dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uvedie len celkovú výšku dlhu, vychádza z toho, že spotrebiteľ ako účastník úverového vzťahu je dostatočne informovaný o podmienkach splácania úveru, vrátane výšky jednotlivých splátok a termínov splátok, ktoré sú uvedené v úverovej zmluve. Predpoklad, že by spotrebiteľ mal pochybnosti o tom, ktorá konkrétna splátka je nezaplatená a aké dôsledky môže mať jej nezaplatenie na zosplatenie úveru, považoval žalobca za neodôvodnený. Žalovaný mal k dispozícii všetky nevyhnutné informácie týkajúce sa výšky splátok a aktuálneho stavu svojho záväzku, v dôsledku čoho bol schopný presne identifikovať, s ktorou splátkou je v omeškaní. Žalovaný mal k dispozícii všetky relevantné informácie týkajúce sa splátok a aktuálneho stavu svojho záväzku, vrátane konkrétnych dátumov splatnosti jednotlivých splátok a výšky zvyšného dlhu. Podľa názoru žalobcu je postačujúce, ak výzva obsahuje celkovú výšku dlhu a identifikáciu zmluvy, ktorá tento záväzok zakladá. Takýto prístup neznižuje právnu istotu dlžníka, pretože ten je povinný plniť svoje záväzky v súlade s podmienkami úverovej zmluvy, kde sú uvedené podrobnosti o splátkach, termínoch ich splatnosti a dôsledkoch neplnenia týchto podmienok, vrátane možnosti zosplatenia úveru. Právo žalobcu na uplatnenie svojej pohľadávky by nemalo byť podmienené nadbytočným formalizmom, ktorý nezlepšuje právnu istotu dlžníka, ale skôr by mohlo viesť k zbytočnému komplikovaniu právneho procesu.

6. Žalovaný v podanom odpore a písomných vyjadreniach namietal, že zo žaloby nie je zrejmé, aká suma bola zo strany žalovaného ku dňu podania návrhu uhradená a akým spôsobom žalobca započítal jednotlivé splátky, koľko išlo na istinu, zmluvný úrok a poplatky spojené s omeškaním. Žalobca tiež neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Pri skúmaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalobca nezískal od žalovaného žiadne údaje o jeho nákladoch na stravu, bývanie a celkovo na živobytie, z dôkazov, ktoré si zaobstaral žalobca si nemohol urobiť reálny obraz o tom, aká suma ostane žalovanému po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie. Podľa žalovaného zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva o úvere neobsahuje zároveň všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca postupoval v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy. Nakoľko ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca sa pritom odvoláva na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zmluva o úvere neobsahuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti jednorazového splatenia úveru, nakoľko ustanovenie zmluvy o úvere v znení: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“, nepredstavuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Obč.zak., nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú bezprostredne tri roky späťne od doručenia žalobného návrhu, tieto splátky pokiaľ neboli uhradené sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Podľa názoru žalovaného žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Zákonodarca pre platnosť okamžitého zosplatenia pohľadávky vyžaduje uskutočnenie 2 úkonov, tzn. výzvu, v ktorej je dlžník upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatiť dlh a následné zosplatenie úveru, ktoré zosplatenie môže veriteľ vykonať najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky. Okamžité zosplatenie úveru je možné považovať za právny úkon v zmysle § 35 občianskeho zákonníka, keď ide o prejav vôle smerujúci k zmene, príp. zániku práva a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Totiž vyhlásením okamžitej splatnosti úveru jednoznačne dochádza k zmene pôvodne

dohodnutých zmluvných podmienok v zmysle zmluvy o úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je možné konštatovať, že ide o inú právnu skutočnosť, na ktorú je nutné analogicky uplatniť ustanovenia pre platnosť právneho úkonu podľa § 35 občianskeho zákonníka. Aby bol potom právny úkon (tzn. okamžité zosplatnenie a za použitia analógie tiež výzva) platný, vyžaduje sa v súlade s § 37 občianskeho zákonníka, aby bol uskutočnený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Z upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nevyplýva, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky žalobca mienil pristúpiť k zosplatneniu úveru. Je nutné zmieniť, že uvedená skutočnosť je podstatnou pre vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a zistenie, resp. overenie splnenia podmienok banky vo vzťahu k § 53 ods. 9 a § 565 občianskeho zákonníka. Dlžníkovi bez uvedenia podstatných skutočností nie je zrejmé, či veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po tom, čo bol vo vzťahu ku konkrétnej splátke v omeškaní najmenej 3 mesiace. Dlžník z takto uskutočnenej výzvy a zosplatnenia potom nemôže ani zistiť, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky je v omeškaní a pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. S poukazom na vyššie zmienené žalovaný má za to, že právne úkony - okamžité zosplatnenie a výzva sú neplatnými právnymi úkonmi pre ich neurčitosť a nezrozumiteľnosť, keď z nich nevyplýva, ku ktorej konkrétnej splátke, v akej výške, s akou splatnosťou (uvedenie konkrétnej splátky absentuje v oboch úkonoch veriteľa. Právny úkon, ktorý nie je dostatočne určitý je nutné posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 2 písm.a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie
a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

9. Podľa § 9 ods. 1, prvá veta, zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi..

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej ako „Obč.zák.“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Obč.zák., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 53 ods. 1 Obč.zák., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). o neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 9 Obč.zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 37 ods. 1 Obč.zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 517 ods. 2 Obč.zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť

poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. V danom prípade súd prioritne skúmal, či boli splnené podmienky pre zosplatnenie celého zvyšku dlhu. Zaoberal sa tým, či žalobca postupoval v súlade s § 7 a nasl. zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. (ďalej len ZoSÚ) a či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa. Bolo na žalobcovi, aby preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ, pričom povinnosť súdu ex offo zisťovať, či došlo ku skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18. Žalobca predložil listinu označenú ako „Úverová zpráva“ a výpisy z banky, z ktorých je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovaného žalobca vykonal šetrenia v úverovom registri, mal k dispozícii určité údaje o zamestnaní a o príjme žalovaného a o ďalších jeho úveroch, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie. Overovanie bonity žalovaného iba na podklade jej informácií v žiadosti a prostredníctvom úverového registra nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou. Uvedené nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Nebolo preukázané, že žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovaného, doklady o výdavkoch žalovaného, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO pri uzatváraní zmluvy. Ani to, že by žalobca v čase poskytnutia úveru mal vedomosť o majetkových pomeroch žalovaného, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzal a nepreukázal ani iné doklady o jeho výdavkoch. Do úvahy v rámci výdavkov bola vzatá iba mesačná splátka iných úverov, aby žalobca preukázal, že skúmal aj výdavky na strane žalovaného. Vzhľadom k tomu súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ a z toho dôvodu v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Okrem uvedených skutočností je súd toho názoru, že výzva na zaplatenie nedoplatku nebola určitá a nebola špecifikovaná, pre ktorú splátku mienil žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Účelom právnej úpravy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť zosplatňovaniu záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splneniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Nepochybne spotrebiteľ musí byť informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Výzvu veriteľa podľa § 53 ods. 9 Obč.zák. a žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je potrebné považovať za právne úkony a tieto pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle § 37 Obč.zák. určitosť a zrozumiteľnosť. Výzva podľa § 53 ods. 9 Obč.zák. musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu § 54a Obč.zák.. Žalobca výzvou z 22.07.2024 oznámil žalovanému, že pohľadávka je po lehote splatnosti vo výške 48,90 Eur a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, pričom výzva nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli § 53 ods. 9 Obč.zák. a takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva na predčasné zosplatnenie zvyšku úveru a nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Takýto právny úkon súd posúdil ako neurčitý právny úkon a v zmysle § 37 Obč.zák. pre jeho neurčitosť ide o neplatný právny úkon. Pre úplnosť súd tiež konštatuje, z Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom IHTK121 vyplýva, že tieto nie sú fyzicky spojené so samotnou Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a nie sú na žiadnej strane podpísané žalovaným na rozdiel od samotnej úverovej zmluvy. Súd preto dospel k záveru, že dojednanie v Hlave 7. o predčasnom zosplatnení úveru je pre nedodržanie písomnej formy s poukazom na § 9 ods. 1 ZoSÚ a § 40 ods. 1 Obč.zák.. neplatné a žalobkyňa nebola oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, z týchto dôvodov sa súd ani nezaoberal tvrdením žalovaného o nedodržaní podmienok podľa § 53 ods.

9 Obč.zák., pretože dodávateľ (žalobca) mohol uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Obč.zák., t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky iba ak to bolo platne dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca nebol oprávnený požadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru, a preto súd jeho žalobu zamietol.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a pretože mal žalovaný vo veci plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).